

16 Nisan 2017 günü, bir güya anayasa değişikliği için halk oylaması yapıldı. Anayasa değişikliği denen, hem bir metni anayasa değişikliği yapacak niteliklerle, hem kendi içinde hem de Türkiye'nin koşullarıyla sayısız çelişki barındırıyordu. Bunu halk oyuna sunma için gerekli yasal süreçte yapılanlar, bu sürecin gerekleriyle çelişki içindeydi. Öncelikle bu anayasa değişikliği değildir. Uygulanırsa bu durum açıkça ortaya çıkacak. Umarım bir yolu bulunup uygulanmaz.

Herhangi bir anayasa değişikliğinin halk oylamasının öncesindeki süreç, tanıtım süreci olmalıdır. Bu konuda tam bir bakışsızlık vardır. Kendini milletten bir taraf olarak ayıran ne olduğunu iyice şaşırılmış bir güruh insan (ki epeyce çoklar), bunu propaganda sürecine çevirdi. Her türlü sermaye ve devlet gücünü, anayasa değişikliğinin ne olduğunu saklamak ve kendi propagandasını yapmak için kullandı.

Tüm bunlara karşın ve YSK ne derse desin bunu bir parti meselesi olarak görmeyen, milletini düşünen yurttaşlar açık biçimde HAYIR dedi.

Türkiye'nin ikiye yarıldığı söyleniyor. Yanlıştır. Türkiye akıyor, eskiden yeniye doğru. Simgesel olarak söylersem Türkiye bu akışta 1982'de yeni'den yüzde 92 uzaklıktayken artık yüzde elli eşiği aştı. Şimdi eskiden köklü kopuş dönemine girmiş bulunuyoruz.

Eski belli, saymaca bir sağ-sol ayrımına dayalı gösteri siyasetini sanki siyasetmiş gibi dayatarak yurttaşları siyasetten uzak tutmak, lütuflara bel bağlatmak, kullanılacak nesne haline getirmek.

Yeni, kendini 2013 Haziran'ında gösterdi sonra buharlaştı. Bir dahaki yıl 5. yılı dolacak. Buharlaşanın, nasıl birikip büyüdüğünü 5. yıla kalmadan görmeye başladık. Artık somut geri döndürülemez bir gerçeklik olarak ortaya çıkmaya gün sayıyor.

Anayasa değişikliğine gelince, uygulayan uygulasin, artık milletle, Türkiye'yle, gerçeklikle tüm bağlarını koparmış olur, hayal ettiğini değil en kötü kabusunu yaşar.

YSK'nun yasa tanımaz biçimde müdahil olup resmen sakladığı HAYIR sonucu, bu haliyle bile akışın hızlanacağını gösteriyor. Şimdiye kadarki yüzde elli tepeye çıkarken yokuş yukarı yoldu, bundan sonraki yüzde elli ise tepeden yokuş aşağı yeni Türkiye'ye giden yoldur.

Yanlış anlaşılmasın yeni Türkiye, şarlatanların yeni Türkiye dediği değildir. 2013 yılının Haziran ayında Taksim Gezi Parkında gördüğümüz yeni Türkiye'dir. Yeni Türkiye, şarlatanların sandığı gibi eskinin yok edildiği Türkiye değil, eskiyi bağrında taşıyarak çağla yenileşen Türkiye'dir.

Yengi iyice yaklaştı. Yeni Türkiye diye Türkiye'yi yok etmeye yönelen ve başarı şansı kalmadığı için çirkefleşen provakatör şaklabanların provakasyonlarına olabildiğince gelmeden, gün geçtikçe git gide zayıflayacak iğnelemelerine direnerek Türkiye'nin kötü kaderini yeneceğimiz gün iyice yaklaştı. Aman gevşemeyelim.